

Kako je s politiko.

Med Avstrijo in Italijo.

Začelo se je v Avstriji. Tirolski deželni poslanci v Innsbrucku so govorili v zboru proti Italiji, češ da ona zatira njihove nemške brate na južni strani Brennerja. Radi teh zabavljic je italijanska vlada zahtevala zadoščanje od republikanske vlade na Dunaju. Sestal se je pa na Dunaju državni zbor, kjer se je še krepkeje zabavljalo. Tirolski državni poslanec Kolb je imel v dunajskem parlamentu obširen govor, v katerem je obtoževal italijansko vlado zaradi ravnanja v Poadižju. Za njim sta govorila še Abram in Straffner (Kolb je krščanski socialec, Abram socialni demokrat, Straffner nemški nacionalc), ki sta seveda tudi zabavljala.

Kaj pravi Seipel.

Sam kancelar Seipel (izgov. Sajpel) se je oglasil k besedi. Mož je previden ter natančen. Govoril je kot diplomat zmerno, a v bistvu je tudi on obtoževal Italijo. Najprej je zavrnil zahtevo Tirolcev, naj bi se republika pri Društvu narodov pritožila zaradi Nemcev, ki so pod Italijo. Pritožba ne bi imela uspeha. Diplomatični koraki so v ti reči nemogoči, ker gre za italijanske državljane. Taki koraki bi pomenili vmešavanje v notranje zadeve Italije.

Nato je kancelar prešel v napad s takimi-le izjavami: «S tem, kar bom sedaj rekel, se obračam preko meje naše dežele tudi na italijansko vlado in njenega načelnika. Zahtevati moram namreč, da se tudi on zaveda teh dejstev. Avstrijska vlada ni dozda odredila nobenega diplomatičnega koraka, ako ni bila zato popolnoma opravičena, namreč, ako je šlo za avstrijske državljane. Nikdar pa še nismo vmešavali v notranje politične zadeve kake sosedne države. Italijanska vlada naj pa spozna, da je nekaj drugega odrediti diplomatične korake, ki se lahko občutijo kot vmešavanje, in nekaj drugega, dati duška svoji boli in tožbam. Mi ne moremo priznati naziranja, da je pisano pravo, ki si ga kaka država sama da, najvišje pravo. Mi verujemo v višja prava in mi verujemo, da stoji mednarodna morala (nrvnost, poštenje) nad mednarodnim pravom. Od nas zahtevati, naj to tajimo, bi se ne reklo, zahtevati samo molk v prid miru, temveč bi se reklo, zahtevati, naj pustimo nekaj, kar je stvar našega svetovnega naziranja in vesti. Popolnoma nepravilno je, ako kdo zahteva od zvezne vlade, naj prepove in zabrani, da bi kdo v naši deželi, ali celo kdo v svobodno izvoljenem zastopstvu govoril o južnotirolski zadevi. Gotovo se bom kolikor mi bo mogoče vedno uprl, ako se bodo pri takih tožbah prekoračile meje, ki se morajo vpoštevati v naglasu in vsebini. Ako se bodo slišale žalitve, bom nastopil proti njim. Ako se bodo pojavile trditve, ki ne odgovarjajo

resnici, se bom zavzel za resnico, ne glede na to, ali bo ta resnica govorila v prid nemški ali italijanski vladi. Preko tega pa ne morem iti in tudi ne pojdem. Nikakor pa ne morem zahtevati, da se v bodočnosti ne smejo več oglašati tožbe o usodi Nemcev v Italiji, kajti, kolikor morem pregledati dosedanji razvoj teh razmer, žalibog ne morem verjeti, da ne bo v prihodnosti nobenega povoda za tožbe. To se pa tudi radi tega ne more zgoditi, ker stojim na čelu vlade svobodnega ljudstva, čigar pripadniki, posebno pa njihovi zastopniki imajo pravico svobodnega izražanja svojega mnenja.

Nemalo se čudim občutljivosti, ki jo včasih lahko opazujemo na italijanski strani. Moje izkušnje mi pravijo, da močni ni občutljiv in da se ne boji vsake besede, ki jo kdo zine proti njemu. Mogoče so to izkušnje, ki jih lahko doživimo samo v naši deželi. Mi smo namreč vajeni, da nas napadajo. V teku časa smo spoznali, da napadi v mnogih slučajih čisto nič ne škodujejo, ako ima človek mirno vest in dobre živce».

Vtis kancelarjevih besed.

Sajplov govor so prinesli seveda vsi avstrijski in nemški listi, ki so poleg tega še na lasten račun zabavljali proti Italiji v člankih in komentarjih. Tudi svetovno časopisje po vseh državah se je pobavilo s to rečjo in prineslo vsaj glavno vsebino kancelarjevih trditve.

Razume se, da je v Italiji naredil tisti govor skrajno slab vtis. Vsi italijanski časopisi so ga objavili, a zoperstavili svoje protestne članke. Izvajanja laškega časopisja so v bistvu trdila: 1. v Italiji ni in ne more in ne sme biti nobenega »vprašanja« narodnih manjšin. V Italiji je en sam narod, italijanski. 2. Nemcem v Poadižju se ne gode nobene krivice. Godi se jim dobro kot vsem državljanom te velike in mogočne države. 3. Nikdo se nima pravice vtikati v italijanske reči, najmanj pa Nemci, ki so nekaj prav grdo zatirali narodne manjšine. 4. Zakaj vidijo samo Nemce v Poadižju, ki jih je razmeroma tako malo? Pod drugimi državami so milijoni Nemcev, pa nikdo ne vpije, da so zatirani.

Nekateri poslanci rimskega parlamenta so stavili na Mussolinija vprašanje, kaj se njemu zdi. S tem se je pozornost obrnila na pričakovanje uradnega odgovora iz ust moža, ki danes vlada Italijo. Odgovoril je v rimski zbornici poslancev v soboto 3. marca.

Mussolinijev odgovor.

Vsa zbornica je bila zasedena, v ložah so poslušali diplomatije raznih držav, da čujejo na lastna ušesa, kaj poreče Mussolini. Njegov govor je bil dolg in obsežen, pa krepak, toda diplomatično premišljen in umerjen. Navedli bomo glavne točke.

«Andrej, ti jo pokliči», vili Micka, «pa vprašaj jo, kaj ji je danes, da se tako kremži kakor sedem hudih vremen. Glej, vse nas je zad pustila! Niti besedice ne moremo izviti iz nje. Pravijo, da je bila sinoči na Kleku.» In vsa družba se skrivaj namuzne; še celo starikavo Barbo smeh posili. Andrej pa se splazi tiho Jero za hrbet in prišedši prav tje do nje, poskoči in zakriči na vse grlo: «Jera, ali si gluha?»

«Ojoj! Jejminasta!» vikne ženica, vrže srp od sebe ter vsa plašna odskoči v stran. «Malico sem prinesel! Slišiš? Vse ti bodo snedle!» opominja jo hlapec, da bi mu preveč ne zamerila te slabe šale. «Kaj ti v glavo pade, da me tako strašiš?» kara ga Jera skoro brez jeze. «Še danes ti bom odstrigla las, da se z njimi pokadim! Vsa se tresem, tako si me oplasil. «No, las ti bom že dal», tolaži jo Andrej, «pa pojdi tje, da ti vino treslico umiri».

In Jera, videč, da je že zadnja, sluša

Po celi Italiji se enako vlada.

«Nameravam dokazati in bom dokazal, da avstrijska manifestacija ni opravičena in je radi tega izizvalna. Niti najmanj je ne opravičuje splošna politika, ki jo je vodila Italija od 1918. do 1928. napram avstrijski republiki. Ne opravičuje je politika, ki jo je uvedla fašistovska vlada v bolcanski pokrajini, napram kateri postopa fašistovska vlada — ker je ena izmed dva in devedesetih pokrajin kraljevine — ravnotako kakor napram vsem ostalim pokrajinam».

Italija je mnogo dobrega storila avstrijski republiki.

Na tej poslednji točki se nameravam zadržati. Na podlagi čl. 49. saintgermajnske pogodbe se je moral vršiti v celovškem okrožju plebiscit. Ta plebiscit se je vršil meseca oktobra 1920. pod vodstvom italijanskega princa don Livija Borghese-a. V gotovem trenutku je postal pritisk več ali manj regularnih jugoslovenskih elementov zelo hud. Avstrija je prosila Italijo za pomoč, kakor izpričuje naslednja brzjavka, poslana od markiza Della Torretta: Tukajšnje zunanje ministristvo (avstrijsko) mi nujno sporoča, da je na podlagi točnih informacij izvedelo, da so Jugoslovani poslali v bližino Jesenic nove pehotne in topničarske polke. V teh prilikah avstrijska vlada živo prosi, da bi se odtegnitev naših čet zakasnila.

In to se je zgodilo. Izid plebiscita je bil ugoden za Avstrijo».

«Nastop fašistovskega režima ni izpremenil te smernice nesebičnega prijateljstva v postopanju napram Avstriji. Navajanje dogodkov teh poslednjih šest let bi bilo predolgo. Dejal bom samo, da se je še pred dvema tednoma avstrijski poslanik v Rimu prišel k meni ponovno zahvalit v imenu mons. Seipel-a radi izredno naklonjenega zadržanja Italije v dveh vprašanjih, ki prav posebno zanimata Avstrijo: vojaška kontrola in novo obnovitveno posojilo. Lahko s zgoji, da bo treba za konečno odobritev posojila čakati na neobhodno potrebno privoljenje Italije».

Tirolskega vprašanja ni.

Mussolini izvaja, da ne obstoja nikako »mednarodno vprašanje« v oziru na Nemce pod Italijo, ker ne obstojajo nobene tozadevne mednarodne pogodbe.

Ker so se avstrijski govorniki sklicevali na obljube prejšnjih državnikov Italije, odgovarja Mussolini: «Avstrijski govorniki naglašajo, da obstojajo obljube, zagotovila s strani vlad, ki so bile pred fašistovsko vlado. Ne izključujem; možno pa je, da so se oni, ki so jih dali, pozneje skesali spričo pretiranega tolmačenja gotovih obljub.

Vsekakor se fašistovska vlada — čeprav je dokazala, da pogodbe vestno spoštuje in izvršuje — ne smatra vezane od več ali manj nejasnih ali ustmenih zagotovil mož, ki so zastopali sisteme in vlade, katere je fašistovska revolucija neizprosno premagala».

Mussolini zanika vsako zatiranje poadiških Nemcev.

«Fašistovska nasilja so iznajdbe slabih fantazij. Od dveh samih tujerodcev, ki sta bila konfinirana, je bil eden skoro nemudoma izpuščen na svobodo, drugemu pa je bila kazen znižana in bi bil tudi izpuščen na svobodo, če bi se ne bila v inozemstvu začela gonja».

«Dejstvo je, da se še danes, po šestih letih fašistovskega režima, tiska v bolcanski pokrajini nič manj kot petnajst listov v nemškem jeziku; političnih časnikov, gospodarskih verskih, literarnih in šolskih listov».

Toda pazijo naj se!

«Ker se je naša velikodušnost slabo tolmačila, opozarjam poslednjikrat: če se bo nadaljevala protitalijanska propaganda onkraj Brennerja, bo usoda vseh teh tiskovin v tujem jeziku zapečaten. Ustavljene bodo».

«Kar se tiče pritiska na tujerodce, je dobro vedeti in sporočiti, da je v Bolcanu še nič manj kot 376 tujerodnih namješčencev in 664 v pokrajini. Ker se vse to ne upošteva, bodo vsi ti elementi v kratkem postavljeni pred razpotje: ali premostitev v druge pokrajine kraljevine, ali pa bodo odpuščeni in nadomeščeni».

«Izjavljam z mirno vestjo, da se ni izvršilo nobeno preganjanje napram tujerodcem bolcanske pokrajine».

«Da ne obstoja nikak pritisk fašistovske vlade, dokazujejo prav jasno naslednje številke: italijanskih otroških vrtec je 55 in obiskuje jih 3500 otrok; italijanske ljudske šole imajo 780 razredov, ki jih obiskuje približno 12.200 otrok; italijanske višje srednje šole, katerih je 12 javnih in 7 zasebnih, obiskuje 1150 učencev».

Nato navaja Mussolini, kaj se je v pokrajini ob Gornji Adizi storilo za gospodarski in tehnični napredek, za zgradbo italijanskih šol, otroških vrtec, domov za Balile itd. itd.

Kmalu bodo vsi Nemci dobri Italijani.

«Na drugi strani Brennerja čutijo, da bodo čez nekaj let v bolcanski pokrajini preostali elementi nemškega pokolenja ponosni, da so državljeni velike fašistovske domovine in jih bo mogoče spoznati samo po priimkih, če jih bodo ohranili. To se zgodi, ker spada v logični in neizbežni red stvari, red, ki je določen po vrhovih hribov, po teku rek, po prerokovanjih Danteja in Mazzinija, po žrtvovanju mučenikov, po krvi, ki so jo prelila tekem treh let bridke vojne cela italijanska pokolenja».

Družba narodov ne bo nič pomagala.

«Družba narodov? Ženeva? Prazni upi! Če bi se ženevski zbor spustil v labirint takozvanih manjšin, bi ne našel več izhoda: tisti, ki so danes tožitelji, bi se lahko pritirali na zatožno klop. Kaj tedaj?»

Nato pravi Mussolini, da bo vsaka

PODLISTEK.

Gostačeva hči.

(Spisal T.)

«Tako je prav, Barba», pohvali jo Andrej, «ti si še poštena; vse druge pa so že pregosposke. Čudno, da hočejo sploh še srp sukati!»

Barba drži sramežljivo malico v roki in ne ve, kaj bi počela. «No, dekleta, sedaj pa le vkupel» vabi jih k sebi.

«Barba, pametna bodi, pa sama začni; pravijo, da z jedjo ni treba siliti nikogar», svetuje hlapec. V tem pa vendar ena žanjica za drugo odloži srp, zaveže povreslo zadnjemu snopu ter ga prinese, da sede nanj. Vse že sedé v krogu, le Jere še čakajo.

«Jera, me že jemo!» povabi jo Barba po domače, dasi je bila malica še nenačeta. A povabljenka se ne zmeni. «Le čakaj! Vse ti bomo snedle», opozori jo Reza, toda zopet zaman.

ga rada. Pricehta snop ter sede nanj. Zamudila ni nič, ker šele sedaj začne krožiti kozarec na okoli. Reza nataka po pravu, katero imajo velike dekline, odkar svet pomni. In glej, kolika milost! Prvega kozarca ne izprazni sama, kakor veli pravilo, temveč ga ponudi svoji današnji tekmovalki in zmagovalki. «No, Jera, pa ti začni, da te strah mine», napije dekla po domače. «Ta Andrej je ves muhast; ne smeš mu zameriti, saj ga poznaš».

In odlikovani žanjici se je Reza neizrekljivo prikupila s tem činom. Tovaršice pa so se smejale z Andrejem vred, vedoč, kako bridko se je njih vodnica zmaščevala. Mnogoizkušena Barba pa je tudi dobro vedela, zakaj je Reza Andreja opravičila. Od strani je premotruje pogledala na okrog in si mislila svojo.

Ko je Jera pila v dolgih požirkih, režala se je tudi dvorljiva točajka na vsa usta, češ, «obema sem jo vrnila». Osrečena žena pa se je oblizovala in hvalila

vino kot najbolje zdravilo za vsako bolezen. «Vidiš, Jera», potrjuje jo Andrej v teh nazorih, «za vsako bolezen je ta božja kapljica. Sama praviš tako in prav imaš. Zakaj torej vedno grajaš moža, ako rad žvija to zdravilo? Le čakaj, prvič ko prideva vkupe, povem mu, kaj si rekla, in da ga tudi ti rada srkaš, samo ako ti ga kdo hoče dati».

Jero je vgnal Andrej s tem v zagato. Ako bi ne bila preje tako dobre volje, gotovo bi ga bridko plačala; a sedaj se je vgriznila v ustnici in snop popravljala.

Hlapecu pa dà to še več poguma. «Jera, tedobro se najej, da dobiš več moči», veli ji zopet in skrivaj pomežikuje ostalim ženskam, «potem pa boš meni snopje na voz podajala». «O, tega pa že ne. Andrej! Naj ti ga podaja katera-koli hoče, jaz ti ga ne bom», zavrne ga osorno.

(Dalje.)

varstvo. Dopis je poln navdušenja in obudovanja za ta fantovski štrajk. Uredništvo pa je nasprotno mnenja. So stare navade, ki bi se brez škode opustile v sedanjih časih. K moderni izobrazbi se take ropotarje ne prilagojajo. Zato svetujemo mladim Malobrijcem z vso dobrohotnostjo in resnobo, naj pustijo ljudi pri miru in naj spoštujejo samostojno prepričanje drugih.

KLANEC.

Z veliko vneto se je začelo pri nas pogozdovanje krasa. Čez milijon mladik (bora in smreke) se bo zasadilo. Okoli Černotič, Kasteleca in Podgorja se bodo na ta način ustvarili veliki gozdovi. Več kot 250 delavcev mrgoli pri delu: otroci, žene, možje. Zaslužek 8-13 lir dnevno. Hvalevredno je tudi, da so se na pokopališču zasadile ciprese in okoli hriba smreke.

Tudi kmetje se letos jako gibljejo; sadno drevje, posebno hruške in breskve. Bog daj srečo!

LOKEV pri Divači.

Zadolženi smo že tako, da trgovcem pohaja potrpežljivost. Začenjajo pritiskati za plačilo. Vzeti pa ni kje. — Živina je bolna. Morda se prenaša bolezen tudi s tem, da se tuja sejmarška živina na prehodu skozi našo vas napaja v našem kalu. Tudi nekateri vodnjaki za pitno vodo so preblizu hlevov in stranišč. Taki nedostatki naj bi se polagoma odpravili.

JELŠANE.

Po časnikarski dolžnosti prinašamo dopis, ki smo ga prejeli v odgovor na dopis v 9. številki M. 1.:

Redkokdaj se oglašam v listih. Ali ker se mi zdi, da je zadnji dopisnik preveč splošno obsodil vsa dekleta, moram popraviti. Tako je pri nas kakor drugod, deklet je res tudi slabih, a poudariti moram, da je tudi pametnih in dobrih, ki so naši vasi v čast in ponos.

Vaški fant.

Prejeli smo še tole:

Sl. ur. M. 1. Prosim, da izjavite v listu, sem li jaz pisec dopisa «iz jelšanske okolice», objavljenega v 9. številki. Ker se mi to zlobno podtika, bom vsakega obrekovalca tudi na drug način prepričal o nasprotnem. *Ivan Mohar, Jelšane.*

Opomba uredništva: Potrjujemo z vso določnostjo, da g. Ivan Mohar ni v nobeni zvezi z omenjenim dopisom.

PODBEŽE.

Mislili smo, da bo treba ta pust vlačiti ploho, pa bilo je več rokov nego lanske leto. Tri vrole podbežke mladenke so stopile v zakonski stan: Marija Barba z Robertom Samcem, Ivanka Fabijančič s Stanislavom Hribarjem, Ivanka Zadel z Ignacijem Stoparjem. Želimo jim obilo sreče v novem stanju!

HRUŠEVJE pri Postojni.

Včasih so nam pravili, da je na Starem gradu skrit zaklad. Kako potrebno bi bilo, da bi ga dvignili v današnjih dneh. Naša nada je mlekarska zadruga, če bodo le gospodarji umeli njen pomen ter dvignili živinorejo. Koliko sena izvozijo iz naših vasí naprodaj. Ali bi ne bila gospodarska korist večja, ko bi živino pomnožili ter seno doma pokrmlili. Imeli bi zraven drugega tudi več gnoja ter bi lahko bolj gnojili njive in travnike. Lansko leto nam je prineslo novo mlekarsko poslopje, ki dela čast podnaroškemu združenstvu. Veliko breme so prevzeli gospodarji naše, a če bo vodstvo vedno v dobrih rokah, bojo tudi sadovi obilni. Tudi novo občinsko hišo je zgradila hrenoviška občina v Hruševju. Nekateri mislijo, da je preveč «nobel» za naše razmere, a če bodo vestno in skrbno gospodarili na občini, bo že kako šlo.

Žalosten dogodek preteklega leta je pa odhod gđe. učiteljice Pavle Vilharjeve. Trinajst let je bila pri nas. Kako smo jo spoštovali in ji zaupali otroke. Saj je njeno besedo spremljal tako lep zgled. Otrke je res vzgajala, ne samo učila. Pa so bili tudi sadovi veliki. Tudi šoli odrasla mladina je spoštovala to učiteljico. Tako domače in iskreno je bilo njeno vedenje. Gospodična učiteljica! Priserčna hvala za Vaš trud, za veliko požrtvovalnost, za zgled in nauk. Bog Vam bodi plačnik!

RICMANJE.

Glej ga spaka: komaj pride, pa že odide. Kratek, prekratek je bil letošnji pust, pust poln veselja in zabave. Zabavali smo se v ponedeljek, v torek, v sredo smo ga pokopavali in pili smo še v četrtek. Oh ma je bilo lušno! Tu je plesalo vseprek: mladi, stari in otroci; da celo žene nad 70 let stare so šle plesat.

Mi Ricmanjci smo furbaci. Mi ne trošimo denarja za nepotrebne knjige in časopise in za slične stvari: mi ga izdamo samo za lumpanje, ples, lišp in vse tako, kar nas povzdiguje. Ko smo pijani, se tepemo, razsajamo, pobijemo gostilni-

ško posodo, drugi dan pa smo spet prijatelji. V Borštu so nas fantje neko nedeljo namazali. Sreča je bila v nesreči, da nisimo batin čutili, tako smo bili pijani. Ubogi nismo v Ricmanjih. Dela imamo v izobilju. Letina je bila prav dobra. Vina imamo kot vode. Kupovati nam ni treba ničesar. Denarja imamo kot toče. Če kdo rabi denarja, naj le pride v Ricmanje, mu bomo posodili. Živijo pusti!

TRNOVO-BISTRICA.

Na tukajšnji deški šoli poučuje gospod, ki zna ostro pogledati in tudi palica mu vselej ne počiva. Značilno je to, kar je napravil zadnje dneve. Ker mu par učencev ni znalo v šoli, jim je prilepil na čelo košček papirja z elegantnim napisom: «Io son asino», in pošiljal jih je tako oborožene iz razreda v razred na ogleda. — Gospodu svetujemo, da vzame v roke zadnje izdaje pedagogike. Tam se bo prepričal, da njegov način vzgoje ne odgovarja modernim vzgojnim načelom.

Tajništvo in naša pošta.

Hotež Ivan, Brezovica. Za vašo prošnjo je tako kakor smo vam ustmeno razložili. Prošnja za predjem (posojilo) 70% vam je bila zavrtnjena, ker je financna mnenja, da ni vaša škoda v nikakvi zvezi z vojnimi dogodki. Škoda vam bo plačala Avstrija. Prošnja bo v kratkem poslana na Dunaj pod št. 13632 V Reg. — Reg. C, Reg. A. 1100, 1101.

Merkuža Angel, Skofci 7. Vaša prošnja bo šla na naše posredovanje v pregled pod št. 20546 V req. Reg. C.

Merkuža Ivan, Volčjigrad 56. Vaša prošnja je šla 7. t. m. v pregled pod št. 17654 V req. Reg. C. Ko bodo vsi dokumenti pregledani, boste klicani na konkordat.

Stolfa Avgust, Volčjigrad 3. Prošnja se nahaja pod št. 14668 Reg. C. Ko intendantca uredi dokumente, boste klicani na konkordat.

Rutar Marija, Volče. Vaša prošnja je šla zopet v likvidacijo dne 1. febr. 1928, dne 9. februarja je bila že odpravljena dalje; treba je edino še, da jo potrdi načelnik likvidacijskega urada. Drugič sporočite, ali ste hišo že popravili.

Stolfa Ignac, Volčjigrad, 25. Registrirana je prošnja na ime Stolfa Ignac pok. Valentina in pok. Marije Gulič, Komen. Ali ste to vi?

Persič Franc, Sempas. Prošnja ima št. 125974 Pos. — 36638 V req. Poslana bo finančni intendantci v Gorici, ker je ta kompetentna.

Pavlin Blaž, Sempas. Prošnja nosi številko 36639 V req. — Mod. 2 št. 201.007 in je vpisana že kot plačana.

E. K. Ukve. Na finančni intendantci v Trstu vaša prošnja ni vpisana, pač pa boste našli prošnjo menda na intendantci v Vidmu.

Valenčič Jakob, Dolenje. Gre najbrž za pomoči in bo vaš dekret pravilen; včasih se namreč zgodi, da likvidacijski odbor prošnjo zavrne, kljub temu, da je bila predlagana odobritev. Na vsak način se bomo ponovno informirali. Potrebno pa je, da nam sporočite: ime vašega očeta, ali je živ, ime in prejšnji priimek vaše matere, ali je živa, in kakšno šaržo je imel vaš sin, pri katerem regimentu je služil in kdaj je umrl. — Proti dekretu lahko rekurirate v 90 dneh.

Mislje. Prejeli smo dopis, ki bi imel nekaj porabnega jedra, toda pisec je zelo pogrešil, da je zatajil svoje ime ter podpisal pod dopis domačega duhovnika: Josip Kuret, kapelan. Ta je pa res lepa. Še tukaj vemo, da imajo, gospod krstno ime Milan. Ali je to pošteno, podpisovati tuja in izmišljena imena? Bolje nič.

F. Zigman 14618 Sylvia Ave, Cleveland Ohio: naroč. plačana do 31.3.28.

Mačkowlje, 28. II. Podpis?

Trnovo. Dopis v obrambo g. Winklerja in v napad proti g. Furlanu in uslužbencem ni podpisan. V takih rečeh je absolutno potrebno, da vemo, kdo nam piše.

Komen. Za to številko prepozno došlo. Prihodnjič.

Po čem je lira?

Dne 7. marca si dal ali dobil:

Za 100 dinarjev	33.10	L
» 100 čeških kron	55.85	»
» 100 franc. frankov	74.15	»
» 100 šviferskih fr.	362.75	»
» 100 nemških mark	447.—	»
» 100 avstr. šilingov	262.—	»
» 1 dolar	18.65	»
» 1 angleški funt	91.80	»

Tipografia Fratelli Mosettig — Trieste.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst - Via Ugo Polonio 5.

VELIKO POSESTVO pri Ajdovščini s hišo in zemljiščem se prodaja. Pojasnila pri upravi «Mali lista».

Vsakdo ve

da je dober plug pol truda manj in pol pridelka več. Zato zamenjam

vse pluge

ki slabo orjejo, za dobre, ali jih predelam da bojo dobri. Velika izbira modernih plugov svetovnoznane tovarne EBERHARDT. Jamči se za dobro in lahko oranje vsakega pluga; na željo se da plug tudi na poskušnjo. — V zalogi imam tudi obračalne pluge.

Slamorenice

in več sto raznovrstnih nožev (klinj) za slamorenice.

Matija Valenčič, Ribnica p. St. Peter na Krasu.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna

TRST, Campo S. Giacomo št. 5

(Podruž. Sv. Mar. Magd. zgor. šte. 1.)

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah.

KRONE plačuje višje kot vsi drugi.

ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

Kje pa vi kupujete obutev?

Najboljšo čevljarnico v Trstu ima

Matija Pahor

Trst — Via Arcata 19 — Trst

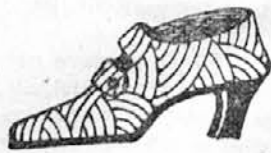
: : LASTNA IZDELOVALNICA : :

Čevlji delani samo na roko

Tvrška znana po vseh podeželskih sejnih.

Velika izbira.

Prijazna postrežba — Zmerne cene.

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924. z veliko premijo, diplome in zlato svetinjo

Trst — via Caprin 5 pri Sv. Jakobu — Trst

Beli zvonček zimi odzvanja, vigradi lepi glavo priklanja.

V lepo naravo ven pohitimo, ob sončnih žarkih se poživimo.

A izpod strehe bos mi ne hodi; pri Forcessinu čevlje dobodi.

ETERNIT

Zaloga - TRST

TRIESTE VIA TRENTO
ŠTEV. 16. (Pri evangelijski cerkvi) - Shranite naslov!

POZOR!

Velika zaloga mrtvaških oprem I. II. in III. razreda. 25% ceneje kot povsod drugod.

I. Saksida - Dornberg 3.

Dott. Gius. Comel

špecialist za bolezni v

ušesih, nosu in grlu, bivši operator na univ. klinikah prof. Neumann-a in Hajek-a na Dunaju in asistent prof. Brunetti v oddelku za nosne in ušesne bolezni v mestni bolnišnici v Benetkah

Sprejema od 9-11 in od 3-4 pop. v Gorici, Via Garibaldi 11 (prej via Teatro.)

Dr. SARDOC

ZOBOZDRAVNIK

TRST

VIA S. LAZZARO 23, II.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las. Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellonovich, lastnik F. Bollaffio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.